

200 χρόνια
1821-2021

Γιορτάζουμε

την Έπέτειο τής Έθνικής μας Άνεξαρτησίας, δοξάζοντας τόν Θεό.

Τιμάμε

όλους εκείνους που συντήρησαν την φλόγα την κρυμμένη στην στάχτη.

Εύγνωμονοῦμε

ὄσους ἐπότισαν μέ τὸ αἷμά τους τὸ ἱερό δένδρο τής Έλευθερίας.

Λιδοσκομάστε

ἀπὸ ἐπιτυχίες καὶ ἀπὸ ἀποτυχίες.

Άποφεύγουμε

τὴν διχόνοια, τὸ σαράκι τής Φυλῆς μας.

Περιφρουροῦμε

τὸ δυσκολοαπόκτητο ἀγαθὸ τής Έλευθερίας.

Δὲν ξεχνοῦμε

πὼς ἡ Έλευθερία συνεχῶς κερδίζεται.

Συνεχίζουμε

μέ εὐγνωμοσύνη καὶ ὑπευθυνότητα.

Προσευχόμαστε

στὸν Χριστὸ μας καὶ τὴν Παναγία μας.

Ἐθνικὴ Προσευχὴ

Πατέρες τῶν πατέρων μας, ἡρώων γενειὰ καὶ θρέμμα ποὺ τῆς στερειεὶς ἐβάψατε μὲ τῶν πληγῶν σας τὸ αἷμα καὶ τοὺς γιαλοὺς γεμίσατε μὲ Τούρκικα κουφάρια καὶ μὲ τὰ δόντια ἐσπάσατε σὰν φοβερὰ λιοντάρια τὴν ἀλυσίδα τῆς σκλαβιάς, κι' ἀνοίξατε τὴ θύρα τῆς μαυρισμένης φυλακῆς ποὺ εἶχε σφαλίσει ἡ μοῖρα τῆ δύστυχη πατρίδα μας χρόνους, καιροὺς κι' αἰῶνες μὲ μακρυνὲς ἐνθύμησες παρηγοριεὶς τῆς μόνες·

Πατέρες τῶν πατέρων μας, ἡρώων γενειὰ καὶ θρέμμα σεῖς ποὺ τὴ σκλάβια ἐκάνατε βασιλίσσα μὲ στέμμα καὶ σὰς ἐχειροκρότησεν ὁ κόσμος πέρα ὡς πέρα·

Πατέρες τῶν πατέρων μας, στὴν ἅγια τούτη ἡμέρα δεχθῆτε σὰν ἀγίασμα τὰ δάκρυα ποὺ χύνει γονατιστὴ στοὺς τάφους σας ἐμπρὸς ἡ εὐγνωμοσύνη, κι' ἀκούσετε τὴν προσευχὴ ποὺ ἀπ' τὴν καρδιά μας βγαίνει σὰν τὸν καπνὸ τοῦ θυμιατοῦ θερμὴ κι' εὐωδιασμένη· καὶ σεῖς ποὺ μὲ τὸ αἷμα σας ὅπου ποτάμι ἐγίνη ξεπλύνατε τῆς ἐκκλησιεὶς ποὺ οἱ Τοῦρκοι εἶχαν μολύνει καὶ τὸ Σταυρὸ ἀνυψώσατε φωτοπεριχυμένο, τὴν προσευχὴ μας φέρετε μπροστὰ στὸ Σταυρωμένο·

Πατέρες τῶν πατέρων μας, ἡρώων γενειὰ καὶ θρέμμα, ποὺ τῆς στερειεὶς ἐβάψατε μὲ τῶν πληγῶν σας τὸ αἷμα καὶ τοὺς γιαλοὺς γεμίσατε μὲ Τούρκικα κουφάρια, τὴν ταπεινὴ μας προσευχὴ ποὺ ὑψώνεται καθάρια δεχθῆτε γιὰ μνημόσυνο· δώσετε στὰ παιδιὰ σας ἐλπίδα ἀπ' τὴν ἐλπίδα σας, καρδιά ἀπὸ τὴν καρδιά σας.

*Ἰωάννης Πολέμης
Ἑστία, 24 Μαρτίου 1911*

* * *

Οἱ «ἅγιοι» τοῦ Ἀγῶνα

Ἐνας ἅγιος ἦταν ὁ Κολοκοτρῶνης, πού, μόνο γιατί πίστευε, μποροῦσε νὰ χτυπή τὸ σπαθὶ του στὴν γῆ καὶ νὰ τὴν κάνη νὰ βγάξη ἀρματωμένα παλληκάρια, ἱκανὰ νὰ κυριεύουν κάστρα καὶ νὰ λιανίζουν στρατιές σὰν τοῦ Δράμαλη.

Ἄγιος ἦταν ὁ Μιαούλης, πού ἔκανε τὰ ναυτάκια του νὰ νικοῦν τοὺς ἠνωμένους στόλους Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου στὸ στενὸ τῆς Σάμου. **Γιατί** τὸ ὄπλο του ἦταν ἡ πίστις στὴν Ἰδέα, ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς στὸν Παντοδύναμο.

Ἄγιος ἦταν ὁ Κανάρης, ὅταν κολλοῦσε μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς του γεμιτζήδες, τὰ μπουρλότα του στὰ πλευρὰ τῶν ντελινιῶν καὶ τῶν κορβετῶν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου καὶ τὰ παράδινε στὶς φλόγες σὰν πυροτεχνήματα.

Ἄγιος ἦταν ὁ Νικηταρᾶς, ὅταν ὠρμοῦσε, μὲ μιὰ φούχτα παλληκάρια, μὲ γυμνὸ σπαθὶ κατὰ τῆς στρατιᾶς τοῦ Δράμαλη.

Ἄγιος ἦταν ὁ Παπαφλέσσας στὸ Μανιάκι, αὐτὴ τὴν ἀπάντησι τοῦ Μωριᾶ στὴν ἀρχαία μάχη τῶν Θερμοφυλῶν· ἅγιος ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης στοὺς Μύλους τοῦ Ἄργους, ὅταν ἀντιμετώπιζε τὸν Ἰμπραήμ· ἅγιος ὁ Καραϊσκάκης στὴν Ἀράχωβα καὶ ὁ Ἄνδρουτσος στὸ Χάνι τῆς Γραβιάς...

Ἄγιοι, δημιουργοὶ θαυμάτων, πού δὲν χωροῦν στὴν κοινὴ λογικὴ καὶ πού δὲν ἔχουν ἄλλην ἐξήγησι ἀπὸ τὴν πίστι.

Σπύρος Μελάς

Ἐστία, 29 Μαρτίου 1948

